

тъсни пъли, благи думи думали и комитетъ организирали; на първа ръка 50 лири събрали; на Дякона мърка земали и му заръчали единъ катъ дръхи отъ най скъпо сукно.

На 20 априлъ сутринта, рано, изъ манастиря Прѣображение излѣзли двама *опърпани* калуегери и хванали пътя за Орѣховица. Дяконъ Левски, придруженъ отъ отецъ Матей *Миткалото*, посѣтилъ Горна и Долна Орѣховица, Лѣсковецъ, Трѣвна, Поли-Крайще и по-главните села на търновската околия. Гдѣто миналъ и комитетъ посѣль. . . .

Двамата *опърпани* калуегери посѣтили и градецъ Елена, котило на конашкитѣ чорбаджии. Съ *житието* въ ръка и съ смирени лица се явили тѣ прѣдъ еленски тѣ чорбаджии. Еленскитѣ Юпитери по едно *житие* си купили; високомѣрно изслушали *опърпани* калуегери и шеговито ги запитали:

— Знаете ли че въ Русчукъ тѣзъ дни Митхадъ-паша *лудница* отваря?

— Та що отъ това? — запитали калуегеритѣ.

— Идете тамъ! та проповѣдвайте на лудите това, що проповѣдвате намъ! . . .

Опърпани калуегери се обѣрнали къмъ Еленската младежъ. Отъ нѣколко срѣщи съ „младежите горещи“, калуегеритѣ разбрали, че мустакатитѣ младежи безъ поз-

---

и тръгнали да го распространяватъ между благочестивитѣ христиани. Съ *житието* въ торба, той обиколилъ по-главните градове и села, расположени отъ двѣтѣ страни на Стара-Планина. Черката нужда го вкарала въ килията на манастиря *Прѣображене*. Личната му срѣща съ Дяконъ Левски отново го тласнала въ *буритѣ житейски*. Отъ „умиротворенъ скитникъ“ тѣй отново станалъ горещъ проповѣдникъ на *правдата и свободата*: приелъ да бъде помощникъ на Левски въ организирането на тайните комитети. . . .